

Cauza C-205/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

31 martie 2021

Instanța de trimitere:

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

31 martie 2021

Reclamant:

Ministerstvoto na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost (Ministerul de Interne, Direcția generală de combatere a criminalității organizate)

Inculpată:

B. C.

Obiectul procedurii principale

Înregistrare criminalistică obligatorie a persoanelor inculcate pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu, cu privire la datele lor biometrice și genetice

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Cererea de decizie preliminară a fost adresată în temeiul articolului 267 primul paragraf litera (b) TFUE.

Întrebările preliminare

1) Articolul 10 din Directiva 2016/680 este transpus în mod valid prin referirea în legea națională – articolul 25 alineatul (3) și articolul 25a din Zakon za

ministerstvo na vatreshnite raboti [Legea privind Ministerul de Interne] – la dispoziția similară prevăzută la articolul 9 din Regulamentul 2016/679?

2) Cerința prevăzută la articolul 10 litera (a) din Directiva 2016/680 în coroborare cu articolul 52, precum și cu articolele 3 și 8 din cartă, potrivit căreia o restrângere a integrității și protecției datelor cu caracter personal trebuie să fie prevăzută de lege, este îndeplinită atunci când sunt în vigoare dispoziții naționale contrare referitoare la admisibilitatea prelucrării datelor genetice și biometrice în scopul înregistrării efectuate de poliție?

3) Este compatibilă cu articolul 6 litera (a) din Directiva 2016/680 în coroborare cu articolul 48 din cartă o lege națională – articolul 68 alineatul (4) din Legea privind Ministerul de Interne – care prevede obligația instanței de a dispune colectarea în mod coercitiv a datelor cu caracter personal (fotografierea, luarea amprentelor și prelevarea de probe în vederea realizării unui profil ADN) atunci când o persoană inculpată pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu refuză să colaboreze în mod voluntar la colectarea acestor date personale, fără ca instanța să poată aprecia dacă există motive serioase să se creadă că persoana a săvârșit infracțiunea de care este acuzată?

4) O lege națională – articolul 68 alineatele (1)-(3) din Legea privind Ministerul de Interne – care prevede, ca regulă generală, fotografierea, luarea amprentelor și prelevarea de probe în vederea realizării unui profil ADN cu privire la toate persoanele acuzate de săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu, este compatibilă cu articolul 10, cu articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (c), precum și cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2016/680?

Legislația și jurisprudența Uniunii Europene

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2016, C 202, p. 389, denumită în continuare „cartă”).

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul 2016/679”)

Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO 2016, L 119, p. 89, denumită în continuare „Directiva 2016/680”).

Dispoziții de drept național

Nakazatelen kodeks (Codul penal, denumit în continuare „NK”);

Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală, denumit în continuare „NPK”)

Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (Legea privind Ministerul de Interne, denumită în continuare „ZMVR”);

Zakon za balgarskite lichni dokumenti (Legea privind documentele de identitate bulgară, denumită în continuare „ZBLD”);

Zakon za zashtita na lichnite danni (Legea privind protecția datelor, denumită în continuare „ZZLD”);

Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia (Regulamentul de stabilire a normelor de punere în aplicare a înregistrării efectuate de poliție, denumit în continuare „NRISPR”).

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 La 24 martie 2021, instanța de trimitere a fost sesizată de directorul adjunct al Direcției generale de combatere a criminalității organizate din cadrul Ministerului de Interne cu o cerere în temeiul articolului 68 alineatul (5) din ZMVR și al articolului 11 alineatul (4) din NRISPR. Această cerere avea ca obiect efectuarea în mod coercitiv a unei înregistrări polițienești a inculpatei B.C.
- 2 Este în curs o procedură penală legată de eludarea stabilirii și plății obligațiilor fiscale în temeiul Zakon za danaka varhu dobavenata stoynost (Legea privind taxa pe valoarea adăugată, denumită în continuare „Legea privind TVA-ul”) de către două societăți comerciale – infracțiune potrivit articolului 255 din NK.
- 3 La 1 martie 2021 a fost adoptat un ordin [al autorității de urmărire penală], prin care B.C. a fost inculpată în mod oficial. Actele sale au fost calificate drept participare, împreună cu alte trei persoane, la un grup infracțional organizat care, cu intenția îmbogățirii, și-a stabilit ca obiectiv săvârșirea în mod concertat, pe teritoriul național, a unor infracțiuni în sensul articolului 255 din NK, care intră sub incidența încadrării legale de la articolul 321 alineatul (3) a doua ipoteză punctul 2 din NK coroborat cu articolul 321 alineatul (2) din acesta. Acest ordin i-a fost adus la cunoștință la 15 martie 2021. B.C. s-a apărat singură și nu a permis să fie reprezentată de un avocat.
- 4 Imediat după inculparea oficială, i s-a solicitat să colaboreze la efectuarea înregistrării polițienești, și anume să i se ia amprente, să fie fotografiată și să îi fie prelevate probe pentru profilul ADN. Întrucât persoana în cauză a refuzat să dea curs acestei solicitări, în aceeași zi, la 15 martie 2021, aceasta a completat un

formular sub forma unei declarații, în care arăta că fusese informată cu privire la existența unui temei legal pentru înregistrarea polițienească în temeiul ZMVR. În acest formular, declara în mod oficial că nu era de acord să i se ia amprente, să fie fotografiată și să îi fie prelevate probe pentru profilul ADN. Ea nu a motivat lipsa acordului.

- 5 Respectivul act de înregistrare polițienească nu au fost îndeplinite în privința sa, însă autoritatea de poliție a sesizat instanța de trimitere.
- 6 În actul de sesizare se face referire la procedura penală în curs; se susține că există probe suficiente ale vinovăției persoanelor acuzate, inclusiv a lui B. C.; se arată că aceasta a fost inculpată în mod oficial pentru săvârșirea unei infracțiuni în sensul articolului 321 alineatul (3) a doua ipoteză punctul 2 coroborat cu articolul 321 alineatul (2) din NK, că a refuzat să permită să i se ia amprente, să fie fotografiată și să îi fie prelevate probe pentru profilul ADN; este menționată legislația [articolul 68 alineatul (1) din ZMVR și articolul 11 alineatul (4) din NPISPR]; se solicită efectuarea în mod coercitiv a acestor acte în privința lui B.C. (luarea amprentelor, fotografierea și prelevarea de probe pentru profilul ADN).
- 7 Actul de sesizare este însoțit de următoarele documente: o fotocopie a ordinului de inculpare oficială al lui B.C. și o fotocopie a declarației prin care B.C. nu și-a dat acordul pentru amprentare, fotografiere și prelevare de probe pentru profilul ADN. Celelalte documente cuprinse în dosar nu au fost transmise instanței de trimitere.

Scurtă motivare a trimiterii preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 8 Prima întrebare este adresată pentru a stabili dacă modul de redactare al legii naționale poate conduce la o concluzie conformă cu criteriile dreptului Uniunii potrivit căreia legea națională autorizează, în principiu, prelucrarea datelor genetice și biometrice în scopuri polițienești. Aceste îndoieli se întemeiază pe alegerea efectuată de legiuitorul național la articolul 25 alineatul (3) din ZMVR și la articolul 25a din această lege, de a se referi la Regulamentul 2016/679, iar nu la Directiva 2016/680.
- 9 Potrivit articolului 2 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul 2016/679, acesta nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor.
- 10 Obiectivul Directivei 2016/680 constă, potrivit articolului 1 alineatul (1) din aceasta, în stabilirea normelor referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor. Astfel, Directiva 2016/680, iar nu Regulamentul 2016/679, ar fi actul legislativ care ar fi trebuit transpus la articolul 22 alineatul (3) și la articolul 25a din ZMVR.

- 11 De asemenea, articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 interzice în mod expres prelucrarea datelor genetice și biometrice în scopul identificării unice a unei persoane fizice, iar alineatul (2) al acestui articol prevede anumite excepții, combaterea criminalității nefăcând parte dintre aceste excepții [în acest domeniu, Regulamentul 2016/679 nu este în mod expres aplicabil, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (d) din acesta].
- 12 În schimb, articolul 10 din Directiva 2016/680 autorizează în mod expres prelucrarea datelor genetice și biometrice atunci când sunt îndeplinite anumite condiții.
- 13 În măsura în care obiectivul articolului 25 alineatul (3) și al articolului 25a din ZMVR este acela de a autoriza prelucrarea acestor date, iar nu de a o interzice, aceasta susține deopotrivă concluzia că Directiva 2016/680, iar nu Regulamentul 2016/679 este actul legislativ care ar fi trebuit transpus la articolul 22 alineatul (3) și la articolul 25a din ZMVR.
- 14 Potrivit articolului 25a din ZMVR, prelucrarea datelor biometrice și genetice este permisă numai în temeiul articolului 9 din Regulamentul 2016/679 sau al articolului 51 din ZZLD.
- 15 În același timp, regulamentul în ansamblu nu se aplică urmării penale, astfel cum prevede articolul 2 alineatul (2) litera (d) din acesta. Independent de aceasta, articolul 9 din acest regulament interzice în mod expres prelucrarea datelor genetice și biometrice, excepțiile prevăzute la alineatul (2) al acestui articol neavând legătură cu înregistrarea polițienească.
- 16 În plus, articolul 51 din ZZLD nu poate constitui, în sine, temeiul admisibilității prelucrării datelor genetice și biometrice. Prelucrarea – în măsura în care este permisă în temeiul acestei dispoziții – este admisibilă numai în cazul în care admisibilitatea este prevăzută de dreptul național sau de dreptul Uniunii.
- 17 În ceea ce privește aspectul dacă aceasta este prevăzută de dreptul național, revine instanței de trimitere sarcina de a evalua comparativ articolele 25a și 68 din ZMVR. În acest scop, îi revine, în prealabil, sarcina de a stabili sensul articolului 25a din ZMVR – și, în special, dacă se poate considera că transpune nu Regulamentul 2016/679, astfel cum se indică în mod expres, ci Directiva 2016/680, astfel cum ar fi trebuit.
- 18 Ținând seama de articolul 10 din Directiva 2016/680, problema dacă acesta este prevăzut de dreptul Uniunii trebuie să primească, în mod cert, un răspuns afirmativ; totuși, această dispoziție nu are efect direct, ci trebuie transpusă. Acesta este motivul pentru care se ridică problema dacă nu se poate considera că a fost transpusă în mod valid prin articolul 25 alineatul (3) și prin articolul 25a din ZMVR.
- 19 Prin urmare, instanța de trimitere necesită a fi lămurită de Curte cu privire la semnificația juridică a acestei mențiuni incorecte a unui act al Uniunii într-o lege

de transpunere națională. Altfel spus, trimiterea, într-o lege națională, la articolul 9 din Regulamentul nr. 2016/679, care nu este aplicabil înregistrării polițienești și care interzice prelucrarea datelor genetice și biometrice în scopul urmăririi penale, poate conduce la concluzia că o astfel de prelucrare este totuși legală în măsura în care un alt act legislativ din dreptul Uniunii, și anume Directiva 2016/680, admite în mod clar, la articolul 10, o astfel de prelucrare, chiar dacă această dispoziție nu este indicată în legea națională?

- 20 Trebuie să se țină seama de faptul că articolul 10 din directivă nu are efect direct în măsura în care această dispoziție privește persoanele fizice. Aceasta trebuie transpusă într-o lege națională. Se poate considera că transpunerea solicitată a fost realizată atunci când această lege națională face trimitere la articolul 9 din Regulamentul nr. 2016/679, iar nu la articolul 10 din Directiva 2016/680?
- 21 Trebuie amintit că voința incontestabilă a legiuitorului bulgar este respectarea dreptului Uniunii. Din această perspectivă, există o eroare involuntară. Din punctul de vedere al conținutului, textul transpus corespunde în realitate articolului 10 din Directiva 2016/680 (sau ar trebui, cel puțin, să corespundă acestuia din urmă, aspect care face obiectul celei de a treia și al celei de a patra întrebări), chiar dacă această dispoziție nu este indicată în mod expres. Ținând seama de acest conținut și independent de trimiterea la articolul 9 din Regulamentul 2016/679, se poate considera totuși că articolul 10 din Directiva 2016/680 a fost transpus în mod valid?

Cu privire la a doua întrebare

- 22 A doua întrebare este strâns legată de prima întrebare. Cu alte cuvinte, chiar dacă, potrivit explicațiilor furnizate de Curte cu privire la prima întrebare, instanța națională efectuează o interpretare a articolului 25 alineatul (3) din ZMVR și a articolului 25a din ZMVR în sensul că a fost efectuată o transpunere corectă a articolului 10 din Directiva 2016/680, respectiv că există un temei juridic național valid pentru prelucrarea datelor genetice și biometrice, se ridică problema dacă această interpretare îndeplinește cerința, prevăzută la articolul 10 litera (a) din Directiva 2016/680, potrivit căreia această prelucrare trebuie să fie autorizată de dreptul intern.
- 23 În temeiul articolului 3 [punctul] 1 din Directiva 2016/680, datele referitoare la identitatea fiziologică și genetică a unei anumite persoane fizice constituie date cu caracter personal. În temeiul articolului 3 [punctul] 2 din Directiva 2016/680, prin prelucrare se înțelege de asemenea colectarea datelor. Prin urmare, prin fotografiere, luarea amprentelor și prelevarea unei probe de ADN se prelucrează date cu caracter personal ale unei persoane fizice.
- 24 În temeiul articolului 10 din Directiva 2016/680, se instituie o protecție specială în privința unei categorii de date, care sunt obținute prin fotografiere, prin luarea amprentelor și prin prelevarea unei probe de ADN, și anume în privința „datelor genetice și a datelor biometrice”. Această protecție specială are câteva dimensiuni,

una dintre acestea fiind, conform literei (a), faptul că [prelucrarea] este „autorizată de [...] dreptul intern”.

- 25 Însăși natura unei prelucrări a datelor cu caracter personal deosebit de sensibile, precum cele prevăzute la articolul 10 din Directiva 2016/680, constituie o ingerință în sfera juridică a unei persoane fizice, cu alte cuvinte o atingere adusă integrității sale în sensul articolului 3 din cartă. Prin urmare, punerea în aplicare în mod coercitiv a fotografierii, a luării amprentelor și a prelevării de probe de ADN este contrară articolului 3 din cartă. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal este protejat de articolul 8 din cartă. Aceste drepturi, consacrate la articolul 3 și la articolul 8 din cartă, pot fi limitate numai în condițiile definite la articolul 52 din aceasta [considerentul (104) al Directivei 2016/680], sub rezerva respectării anumitor cerințe. Prima dintre acestea este că [limitarea] trebuie să fie prevăzută de lege.
- 26 Rezultă că atât articolul 10 litera (a) din Directiva 2016/680, cât și articolul 52 din cartă impun ca colectarea datelor biometrice și genetice să fie prevăzută de lege. Este avută în vedere, în această privință, o lege națională în vigoare și redactată în termeni clari. Se pune problema dacă această cerință este îndeplinită atunci când există o contradicție între articolul 25a din ZMVR, care, în măsura în care se referă la articolul 9 din Regulamentul 2016/679, interzice, la prima vedere, colectarea datelor biometrice și genetice, și articolul 68 din ZMVR, care permite fără îndoială prelevarea datelor biometrice și genetice.
- 27 Din această perspectivă, chiar dacă instanța de trimitere consideră, în cadrul unei interpretări rectificative, că această contradicție din dreptul național poate fi înlăturată prin concluzia că dreptul național permite prelucrarea datelor biometrice și genetice în vederea înregistrării polițienești, nu este mai puțin adevărat că această concluzie nu rezultă din dispoziția legală clară și neechivocă, ci dintr-o interpretare complicată rectificativă, la care s-a ajuns printr-o cerere de decizie preliminară. Această imprecizie a dreptului național este conformă cu cerința prevăzută la articolul 52 din cartă, potrivit căreia limitarea drepturilor consacrate la articolele 3 și 8 din cartă trebuie să fie prevăzută de lege?

Cu privire la a treia întrebare

- 28 În conformitate cu articolul 6 litera (a) din Directiva 2016/680, pot fi prelucrate în scopul combaterii criminalității datele cu caracter personal ale unor persoane în privința cărora există motive serioase să se creadă că au săvârșit o infracțiune. A treia teză a considerentului (31) al acestei directive menționează că prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor suspectate că au săvârșit o infracțiune, dar care nu au fost condamnate, nu ar trebui să împiedice aplicarea dreptului la prezumția de nevinovăție. În consecință, este necesar să se aplice articolul 48 din cartă, potrivit căruia orice persoană acuzată este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi stabilită în conformitate cu legea.

- 29 Totodată legea națională – articolul 68 din ZMVR – nu prevede că instanța judecătorească verifică, într-un fel sau altul, existența unei astfel de suspiciuni rezonabile. Dimpotrivă, este suficient ca procurorul sau o altă autoritate de urmărire penală să fi inculpat în mod oficial persoana.
- 30 În această privință, legea națională – articolul 219 alineatul 1 din NPK – prevede, în ceea ce privește inculparea oficială a unei persoane, că este indispensabil să se adune „suficiente probe privind vinovăția unei anumite persoane”. Nu este cert că criteriul „suficiente probe”, prevăzut la articolul 219 alineatul 1 din NPK, corespunde criteriului „motive serioase să se creadă că au săvârșit [...] o infracțiune”, prevăzut la articolul 6 litera (a) din Directiva 2016/680. Mai degrabă, este necesar să se considere că prelucrarea datelor biometrice și genetice necesită elemente de probă mai concludente decât cele care sunt necesare pentru inculparea oficială a persoanei, în măsura în care această inculpare servește la informarea persoanei cu privire la suspiciunile existente împotriva sa, oferindu-i posibilitatea de a se apăra.
- 31 De asemenea, potrivit articolului 68 din ZMVR, numai procurorul (sau autoritatea care conduce ancheta – anchetator, polițist) este în măsură să aprecieze dacă există în mod efectiv elemente de probă [„suficiente probe” în sensul articolului 219 din NPK și „motive serioase” în sensul articolului 6 litera (a) din Directiva 2016/680]. Instanța nu are această posibilitate. Cu alte cuvinte, potrivit articolului 68 din ZMVR, pentru instanță este suficient să constate că persoana a fost inculpată în mod oficial pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu. Instanța nu are competența de a aprecia dacă există probe (suficiente sau concludente) în susținerea acestei inculpări; ea nu are nici posibilitatea factuală de a efectua această apreciere, întrucât, *de facto*, nu are acces la dosar, ci a obținut doar o fotocopie a ordinului de inculpare oficială a persoanei și o declarație privind refuzul colectării datelor.
- 32 Este de competența instanței să dispună punerea în aplicare în mod coercitiv a acestor acte, după ce s-a asigurat că persoana a fost inculpată în mod oficial pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care face obiectul urmăririi penale din oficiu și că această persoană a refuzat punerea la dispoziție voluntară a datelor biometrice și genetice (să fie fotografiată, să i se ia amprentele și să îi fie prelevate probele de ADN).
- 33 Aceasta ridică problema dacă norma națională prevăzută la articolul 219 alineatul 1 din NPK referitoare la „suficiente probe” corespunde normei prevăzute la articolului 6 litera (a) din Directiva 2016/680 referitoare la „motive serioase să se creadă că au săvârșit [...] o infracțiune”.
- 34 Aceasta ridică de asemenea problema dacă, în ipoteza în care s-ar pronunța cu privire la cerere în temeiul articolului 68 alineatul 5 din NPK, instanța de trimitere ar respecta articolele 47 și 48 din cartă. Altfel spus, problema care se ridică este aceea dacă persoana care a refuzat punerea în mod voluntar la dispoziție a datelor cu caracter personal (fotografierea, luarea amprentelor și prelevarea probelor de

ADN) va beneficia de protecția impusă de articolul 47 din cartă, exprimată printr-o cale de atac jurisdicțională efectivă, precum și aceea dacă este respectată prezumția de nevinovăție prevăzută la articolul 48 din cartă. Aceste probleme se ridică întrucât instanța nu dispune de dosar și nu poate să efectueze o apreciere a existenței unor „probe suficiente” în sensul articolului 219 din NPK sau a unor „motive serioase” în sensul articolului 6 litera (a) din Directiva 2016/680.

Cu privire la a patra întrebare

- 35 În temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2016/680, datele cu caracter personal trebuie să fie colectate în scopuri determinate, explicite și legitime. Articolul 8 alineatul (2) din această directivă precizează că dreptul intern trebuie să indice atât obiectivele, cât și scopurile prelucrării. A șasea teză a considerentului (26) al Directivei 2016/680 menționate precizează că scopurile speciale pentru care sunt prelucrate datele cu caracter personal ar trebui să fie explicite, legitime și determinate la momentul colectării datelor.
- 36 Articolul 4 alineatul (1) litera (c) și articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2016/680 prevăd că colectarea datelor cu caracter personal nu trebuie să depășească ceea ce este necesar. Același sens decurge și din a opta și a noua teză a considerentului (26) al directivei. În ceea ce privește în mod concret datele biometrice și genetice, articolul 10 din Directiva 2016/680 prevede că, pentru a fi autorizată, prelucrarea acestor date trebuie să fie „strict necesară”.
- 37 Din aceste dispoziții se poate deduce că este imperativ, în dreptul național, să se definească cerința unei anumite aprecieri înainte de a se proceda la colectarea datelor biometrice și genetice prin fotografiere, luarea amprentelor și prelevarea unei probe de ADN. Această apreciere trebuie să privească atât aspectul dacă colectarea trebuie efectuată, cât și la acela dacă trebuie să includă toate aceste acte. În același timp, înregistrarea polițienească în temeiul articolului 68 din ZMVR se aplică în mod obligatoriu și nelimitat tuturor persoanelor inculpate pentru săvârșirea cu intenție a unor infracțiuni care fac obiectul urmăririi penale din oficiu, fiind aplicate, de asemenea în mod obligatoriu, toate cele trei tipuri de colectare a datelor cu caracter personal – fotografiere, luarea amprentelor și prelevarea unei probe de ADN.
- 38 Sunt amintite doar scopurile generale ale acestei prelucrări – exercitarea unei activități de informații [articolul 18 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (1) din ZMVR], în vederea realizării activităților Ministerului de Interne [articolul 25 alineatul (1) coroborat cu articolul 6 din ZMVR], inclusiv protecția securității naționale, combaterea criminalității și protecția ordinii publice. Nu se impune din punct de vedere legal să se constate că există o necesitate concretă de a efectua colectarea datelor biometrice și genetice. Nu se impune din punct de vedere legal să se aprecieze dacă toate aceste date sunt necesare sau dacă ar fi suficientă o parte din acestea.

- 39 Din dispoziția articolului 10 din Directiva 2016/680 se poate deduce că colectarea datelor biometrice și genetice trebuie să fie excepția autorizată printr-o motivare corectă a necesității, în măsura în care prevede că aceasta trebuie să fie „strict necesară”. În același timp, legea națională implică prezumția conform căreia colectarea acestor date este regula generală, care se aplică tuturor persoanelor inculpate pentru săvârșirea cu intenție a unor infracțiuni care fac obiectul urmăririi penale din oficiu.
- 40 Prin urmare, se pune problema dacă această condiție – și anume, a fi inculpat pentru săvârșirea cu intenție a unor infracțiuni care fac obiectul urmăririi penale din oficiu – este suficientă pentru a considera că cerințele articolului 10, ale articolului 4 alineatul (1) literele (a) și (c), precum și ale articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2016/680 sunt îndeplinite.